

predikanter behöva är andlig och personlig fördjupning. Men så behöva vi också taga vår predikouppgift så allvarligt, som den skall tagas. En predikans förnyelse beror av vår egen förnyelse och av ökat ansvar för vår predikogärning.

Cwl.

Nytt reglemente för Kungl. Musik-konservatorium.¹

Nu gällande reglemente för det under Musikaliska Akademien ställda musikkonservatoriet är utfärdat 1881 och har sedan länge visat sig föråldrat. Med insikt härom underställde akademien redan 1915 Kungl. Maj:ts förslag till nytt reglemente ävensom i samband därmed stående examensförfattningar och villkor för behörighet till vissa musikaliska befattningar. Vid omarbetning av reglementet voro framför allt två huvudsynpunkter bestämmande, nämligen dels behovet att bringa de olika studieplanerna i närmare överensstämmelse med det ändamål, för vilket studierna idkas, så att särskilda studiegrupper uppställts för dem, som bedriva specialstudier i de olika ämnena, och särskilda för dem, som idka studier för avläggande av examen, dels ock önskvärdheten att höja fordringarna för inträde vid läroverket, särskilt i fråga om ålder och utbildning i humanistiska ämnen. Härjämte framstod som ett viktigt syftemål att åstadkomma en väsentlig ökning av fordringarna för musiklärarexamen. Emellertid fick reglementsförslaget anstå på grund av kyrkomusikerfrågans svävande läge, och då förslaget tio år senare återupptogs vidtogos vissa ändringar med hänsyn dels till den utveckling konservatoriet undergått och den ytterligare erfarenhet som vunnits sedan det tidigare förslaget avlämnades. Den förnyade behandling akademien sålunda ägnade reglementet ledde till utarbetande av ett reviderat förslag, som 1925 underställdes Kungl. Maj:ts prövning. Sedan domkapitlen och andra myndigheter yttrat sig häröver, undergick förslaget vissa jämkningar, och 1928 avlämnades till Kungl. Maj:tt det reglementsförslag, som den 16 sistslidne april vunnit stadsfästelse.

Enligt detta nya reglemente äro läroämnena liksom i det tidigare förslaget fördelade i särskilda grupper, dels för specialstudier och dels för studier till avläggande av vissa examina. För specialstudier förekommer icke någon avgångsexamen eller betygssättning. Den senare gruppen —

¹) Följande artikel har från initierat håll ställts till redaktionens förfogande.

ämnen för examensstudier — avser följande examina: Högre organistexamen, kantors-(kyrkosångar-)examen, högre musklärarexamen, lägre musklärarexamen och militär musikdirektörsexamen.

Av ovan nämnda examina erfordras högre musklärarexamen för kompetens såsom musklärare vid allmänt läroverk, medan lägre musklärarexamen icke medför behörighet till viss statlig befattning. Med den sistnämnda avses närmast att tillgodose de statsunderstödda flickskolornas behov av musklärare. Militär musikdirektörsexamen skall, såsom namnet anger, grunda kompetens till befattning som militär musikdirektör. Bland ämnena i den högre musklärarexamen ingår violin jämte någon kunskap i violoncellspelning. I musikdirektörsexamen ingår såsom ämne violin eller violoncell.

Vad angår de för kyrkliga befattningar avsedda examina, innebära de nya bestämmelserna bl. a. införande av en lägre organistexamen, vilken icke får avläggas vid konservatoriet utan allenast inför person, som av akademien förordnas till examensförrättare. Denna examen skall avläggas årligen under tiden 20 juli—7 augusti å orter, som Kungl. Maj:t på förslag av akademien skall tid efter annan bestämma. I ledningen av examen skall deltaga två av akademien förordnade censorer, varjämte vederbörande domkapitel skall förordna en censor.

I fråga om den kompetens, de för kyrkliga befattningar avsedda examina medföra, innebära bestämmelserna i huvudsak följande. För organist- eller kantorsbefattning i stad med mera än 3,000 invånare eller i landsförsamling med mera än 5,000 invånare fordras, vad angår organistbefattning, högre organistexamen, och i fråga om kantorsbefattning kantorsexamen. För annan organistbefattning fordras allenast lägre organistexamen. Skulle med hänsyn till församlings ekonomiska förhållanden eller andra särskilda omständigheter domkapitlet finna, att nu uppställda kompetenskrav icke skäligen kunde göras till villkor för behörighet till organistbefattning, äger domkapitlet att efter inhämtande av akademiens yttrande bestämma, att såsom behörighetsvillkor godkänna intyg av den, som ägde förrätta lägre organistexamen, eller av musklärare vid folkskoleseminarium angående nöjaktig färdighet i vissa ämnen. Vidare skola bestämmelserna icke utgöra hinder för bibehållande av uppdrag att med orgel eller harmonium beledsaga sången vid gudstjänst, där sådant uppdrag meddelats före bestämmelsernas ikraftträdande. Denna kungörelse träder i kraft den 1 september 1931, men inverkar ej å behörighet, som vunnits eller kan komma att vinnas på grund av organist- eller kyrkosångarexamen, avlagd i enlighet med äldre bestämmelser.

Akademien har fäst synnerligt avseende vid den lägre organistexamen och redan tidigt upptagit tanken på att förmedelst särskilda vid folkskole-

seminarierna anordnade sommarkurser underlätta för elever vid seminarier avläggande av denna examen. Det syntes akademien nämligen ej vara otänkbart, att en med musikalisk begåvning utrustad seminarieelev, som under två eller tre år deltog i en sådan kurs om sex veckor varje sommar och därjämte efter bästa förmåga begagnade sig av de möjligheter till musikstudium, som dock stå honom till buds även under terminerna, skulle kunna vid seminariekursens avslutande avlägga en kyrkomusikexamen sådan som den ifrågavarande. För ernående av ett dylikt, ur det allmännas likaväl som elevernas synpunkt önskvärt resultat skulle kunna ifrågakomma att med några timmar utöka den undervisning, som pålågges seminariets musklärare, och låta denna tillökning i sin helhet tillgodokomma de bland eleverna förekommande organistaspiranterna. Därigenom skulle tillfälle beredas ett antal utexaminerade folkskollärare att i samband med folkskollärexamen eller kort därefter erhålla kompetens till organistbefattningar i sådana församlingar, där orgelspelningen icke kräver så stora kunskaper. Då det synts lämpligt att försöksvis pröva den föreslagna anordningen med kortare sommarkurser i kyrkomusik vid seminarierna, har en dylik kurs varit med statsanslag anordnad vid folkskoleseminariet i Uppsala under en var av somrarna 1928 och 1929. För anordnandet av de till arbetsåret förlagda kurserna för deltagarna i sommarkurserna hava anordnats övertimmar i musik, för vilket ändamål Kungl. Maj:t anvisat särskilt anslag.

På grundvalen av försökskursen i Uppsala har akademien under fjolåret framlagt förslag till ett mera omfattande realiserande av tanken på sommarkurser av ifrågavarande art. Akademiens förslag avsåg inrättande av dylika kurser vid folkskoleseminarierna i Uppsala, Linköping, Växjö, Lund, Göteborg, Karlstad, Härnösand och Luleå för manliga elever samt, för kvinnliga elever, Falun.

Skolöverstyrelsen har principiellt förordat förslaget, och chefen för Ecklesiastikdepartementet har i årets statsverksproposition yttrat, att frågan om dessa kurser, vilkas betydelse allmänt vitsordas, kommit ur sitt försöksstadium och att tiden vore inne att utsträcka desamma även till andra seminariestäder. Han inskränkte sig dock till att förorda anordnande av fyra dylika kurser under år 1930 och hemställde att riksdagen måtte för dessa kurser för budgetåret 1930—1931 anvisa ett extra anslag av 12,000 kronor samt att i fall, då kompletterande undervisning vid folkskoleseminarium erfordras för dem av seminariets elever, som deltagit i kurs för utbildande av kyrkomusiker, ersättning till vederbörande lärare för s. k. övertimmar skulle kunna utgå.

Akademien har gemensamt med skolöverstyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt, att innevarande års kurser må förläggas till seminarierna

i Uppsala, Lund, Göteborg och Luleå och till ledare för kurserna i Uppsala och Göteborg föreslagit professor Otto Olsson, Stockholm, för kursen i Lund musikläraren Svante Sjöberg, Karlskrona och för kursen i Luleå musikläraren Simon Holmberg, Kiruna.

Agnes Branting.

In Memoriam.

I den flydda passionstidens sista vecka vigdes Agnes Branting till den sista vilan. Med henne gick en av den svenska kyrkliga textilkonstens pionärer ur tiden. Det torde knappast vara för mycket sagt att ingen samtida svensk under det flydda kvartseket betytt så mycket som Agnes Branting för den för vårt land ganska egenartade renässansrörelse, som återuppväckt intresset för den liturgiska skruden. Hennes namn har stått såsom ett program. Hon blev en ledare ej blott för den av henne grundade paramentanstalten Licium, utan i mycket för hela denna rörelse. Detta hade sin orsak i hennes stora beläsenhet inom den textila konsten och hennes grundliga kunskap i de många frågor som sammanhånga med det praktiska utövandet av denna konst. Av oskattbar betydelse har det varit att hon målmedvetet anknöt till och trängde in i den kyrkliga traditionen och att hon kraftigt hävdade nödvändigheten av att använda endast det bästa material.

A. A.

Handboksändringarna.

GENOM kungörelse av den 7 mars har Kungl. Maj:t godkänt de förändringar i gällande kyrkohandbok, som förra höstens Kyrkomöte beslutade, och medgivit deras tillämpande från och med första söndagen efter påsk, den 27 april 1930.

Den första av dessa ändringar gäller predikotexterna. I enlighet med den nya ordningen kan stundom första och andra årgångens aftonsångstexter tagas till utgång för högmässopredikan dock icke på högtidsdagar. Förändringen avser givetvis icke kyrkor, varest aftonsång förrättas. Den härmed givna tillåtelse torde kunna förväntas bli av största betydelse för präster med duplikationsskyldighet.